

14.1.1965

*

מס 64

העו גן

ת ו ב ו

1. במצבירות אבשיחת קיבול - רפי
2. במסד "רמות חפר" אביבא - צב אול
3. מכתב "רמות חפר" - נתן
4. באצרה הפאליטית - אבאלפ
5. האק אפער ארקאצ בשתי חתונות...
- מ א ק א
6. איבי האכה אלאנה - נאיר פ.
7. האצאת האערכת
8. מתיק האכתביק
9. מ א י
10. אלאח "אאצ".

במזכירות ובשיחת הקיבוץ

בשיחה 2.1.65

נבחרו שתי סדרניות-עבודה - אדית (למחצית השנה הקרובה) לאה ל. למחזור השני. התקבל עירעורו של דוד סימחוני על החלטתה הסלילית של המזכירות בקשר לרכישת אופנוע. השיחה אישרה איפא את רכישת האופנוע, כדי להקל על דוד את הנסיעות הקבועות לאימונים ולתחרויות. המימון הוא $\frac{2}{3}$ ע"ח הפועל - $\frac{1}{3}$ ע"ח הקיבוץ. בהמשך הדיון על תכנית העבודה השתתפו מיצו, מאיר ש., מטיו ומטה ב. ד.

בשיחה 9.1.65

קבלת חברים: בהצבעה אישית התקבלו: גרשון ל. - לחברות וורדה ואברהם אנגלברג - כמועמדים.

הדיון על הצעת ו. החברים להרחבת הניקוד על פספונים נדחה למועד מאוחר יותר. השאלה תועלה מחדש עם הדיון הכללי על התקציבים.

בדיון על תכנית העבודה השתתפו: עזריאל, מטיו, זכריה, רינה.

מדיוני המזכירות:

ה ד ח ל ט : - לקבל את מטה אדלן - אחיו של עוזי - למוסד (שלהבת).

- לענות בחיוב לפנית הצבא - להמשך שרותו של עזריאל בצבא לשנה נוספת.

- למסור את מועדון נבטים לשעבר לח"ץ.

- לחדש את הטיפול בגמר המו"מ סביב חוזה השותפות ברמות חפר.

א ו ש ר ד : - תרומה לוועדה יוזמת מטעם הקבוצים הצ'כוסלובקיים - לאפשר את ביקורו בארץ של מטי בל (מטה בלומנפלד).

- ההשתתפות בסמינר לפעילי הח"ץ (10-22.1).

- השתתפותה של שרה ו. בקורס למרכזי וועדות חברים (17-22.1).

- פניתה של עמירה לשנת השתלמות שלישית לאחות מוסמכת.

- פניתה של וועדת התרבות לרכישת טייפקורדר.

נידונה : שאלת הפעילים למערכת הבחירות.

במסרה אינפורמציה על גיוסם של חברי "רימון".

המזכירות נפרדה מאוטי - עם גמר תפקידו כגזבר וכחבר המזכירות.

יש הפעם כוונה לחרוג מן השיגרה של ישיבות יבשות ו"עיסקיות" בלבד ולהרחיב את הידיעה - גם על ידי "מראה עיניים", תוך הקדמת סיור של החברים ומגע בלתי אמצעי עם החיים במוסד.

פ ר ק ר ח - באמצע החודש אירחנו שלושה מפקחים ביום אחד (השתלשלות מקרית): שניים מן האגף לחינוך חקלאי (ראובן שפירא וד"ר אסתר גורדון) ודב הלוי ממסדור המוסדות. הואיל ושלושתם מעורים בתחום הריאליסטי, עמדו, כמובן במרכז הסיורים והדיונים שאלות הנוגעות לתחום זה.

מסר דב אסא.

1.1.64

ר מות ח פר

מעברות, 16.12.64

אל: מזכירות קבוץ מעברות

ה ע ו ג ן

הנדון: טרקטורים בידי ילדים.

ס ל ו ם !

שוב היינו עדים לכך, שילדים קבלו כלי-רוב למטרות בלתי מוגדרות.

על הרכב הוסעו ילדים קטנים ע"י בהגים בלתי מנוסים ובתנאי בטיחות מסוכנים, למיניהם. למיניהם: התחנות עצמן, בהן זיף יריאסטרות סכנת חיים, מכלי להרחיב את הדיבור על תאור התנאים או התוצאות האפשריות, אנו בזאת שוב פונים בבקשה נמרצת למזכירות הקבוצים ולכל החברים המבוגרים שבידיהם הרכב: אל תתנו לילדים לנהל את הרכב, רק למטרה מוגדרת ולפי אישור מוקדם של המוסד. להרחיב את הדיבור על הרכב זה.

אנו מביעים בזאת את חרדת עובדי המוסד ושל הורי הילדים ומבקשים את עזרת הציבור - שמא בתחרות חס וחלילה כסיקרה אסון. להעביר את הרכב ליד הורי הילדים. נא להביא את הדבר לידיעת כל הנוגעים בדבר.

בשם

רמות חפר
מוסד חינוכי
קבוץ מעברות.

האם אפשר לרקוד בשתי חתונות

בעת ובעונה אחת ?

שאלה זאת בשאלתי ע"י רבים, אבל בצורה אחרת. היות ופסחתי זמן רב על שתי סעיפים, איך לענות על קושיה זאת, עונה אני רק עכשיו. כל תפקיד, שהוא מוטל על חבר, אפשר לעמוד בו או ע"י כפיה או תוך אהבה והתלהבות, ופה אני מגיע לעצם הענין. ברצוני למסור דין וחשבון על התפקידים שהם במסרו לי.

את תפקיד הדוור ומחלק העתונים בבד אחת אני ממלא כבר זאת השנה ה-17. ובלב שקט יכול אני להכריז, טבוזאי רק קיבוצים מועטים יכולים להתברך בתנאים כה טובים, כמו אצלנו. תאי דואר כה נאים אפשר למצוא רק לעתים רחוקות, ורק במקומות מועטים מתמלאים הם בעתונים בשעה כה מוקדמת כמו אצלנו. הרי אצלנו יכול ה"אבוזנט" לקרוא את העתון כבר בשעה 5.00 ובקיץ עוד יותר מוקדם. ונגד סחיבת העתון ללא כל הצדקה אין עוד נשק. אי-פה, אי-סם קורית טעות, איבני מכחיש, (סוף-סוף גם אני רק בן-אדם) אבל ע"י מילה יפה וספה מנומסת אפשר לתקן את הכול. גם לקויים בכמות הגליונות הם נדירים.

האוטו עם הדואר בא בבוקר ועד ששעה 11 במצאים המכתבים בתאים. הדואר יוצא ב-15, כלומר לכל איש יש אפשרות לענות עוד באותו היום, במקרה דחוף. דואר רשום נמסר עד כמה שיותר מהר וידיעות דחופות מיד. בשקט ובשמחה אני יכול לקבוע, שלא קרה שהדואר או העתונות לא חולקו, אלא אם כן במקרים מיוחדים במינם. אני ממלא את התפקיד הזה באהבה, בשמחה, לפי מצפוני הטוב ביותר.

בתור עגלון פועל אני כבר 7 שנים. היות וזאת עבודה קשה ומאמצת, אני מבקש שליחה על כמה תקלות ולקויים שקרו. העבודה הזאת היא קשורה בהחזקת הנקיון בקיבוץ. פה נוגדת השקפתי את השקפתם של כמה חברים. הודות לשמירה יותר קפדנית, היה יכול להיות מצב הנקיון של קיבוצנו לאין שיעור יותר טוב. (פתגם: נקיון - חצי חיים). לכן מנצל אני את מאמרי זה על מנת לבקש את כל החברים שידאגו גם בעצמם לנקיון. אל בא תפזרו שאריות, סמרטוטים, וכו', זרקום לדליי אספה או עגלות, השתדלו גם, שסביב אלה יהיה נקיון. להורקתם נדאג אנחנו. הרי לא קרה לי אף פעם, שפח אספה או עגלת אספה היו גדושים מעל למידה. בזה תעזרו לי, ותוסיפו לי כח ורצון לעמוד בפני מכסולים. עם קצת רצון טוב יסתפר מצב הנקיון של קיבוצנו. זה נוגע גם לימים שלפני החג, בהם הומה קיבוצנו אורחים.

ולסיום: אני רוצה לקוות, שאוכל לקיים את שני התפקידים עוד זמן רב (הערת המערכת: איך אמר זאת צ'רצ'יל: למה לא, הרי אתה נראה עוד צעיר ובריא) ועם קצת רצון טוב ומאמץ משותף צבין תמיד אחד את רעהו ונעזר באופן הדדי.

מאיר אדיר.

ביום ג', 13.1 התקימה אצלנו פגישה של מנהלי בתי הספר באיזודר.
(18 במספר).

לפי דבריהם התרשמו הם "חזק" הן מן הסדרים בשטח החינוכי והן מן האירוח הנאה במועדון לחבר.

דאיר ב.

אלון שואל את אורה: אמא, את היית במלחמה?

כן.

וראית שט את בר-כוכבא?

לא.

איך זה יכול להיות. הרי גם הוא היה שט.

- . . -

לידי הלכה לעולמה . . .

גם במקרה מותו של טפי, גם במותה של לידי, עלו בדעתי זכרונות על ימים עברו, הן מימי ילדותי והן מהזמן הקרוב יותר להווה.

כילד שמעתי וקראתי רבות על מקרים של אהבה בין בן-אדם וחיה: כלב, סוס, חתול או חיה אחרת. כילד עירוני אשר בא בקושי במגע עם חיות, היה לי בלתי אפשרי להבין, שהתחברות כזאת יכולה לקום, התחברות אשר מוכנה להוביל עד לחרוף נפש. ותמיד חשבתי שהדברים הם מוגזמים ונוצרו למען הספור.

עד שהגיעה המלחמה, ובטלה נקלעתי לכפר נידח וחפשתי עבודה. מובן מאליו על כל שאלה, נוגעת לעבודה, עניתי ב"כן" מוחלט. יודע לטפל בצארן? - "כן", "לחלוב פרות?" - "כן". להאכיל ארזים? לחרוט? לקצור? מובן, כן.

וכך קבלתי עבודה בתוך עגלון ופעם ראשונה עמדתי "פנים אל פנים" מול סוס.

בליתי אתו ימים שלמים בשדות, האכלתיו, השקיתיו, ביקיתיו, גרתי אתו בארזה אחת. יחד הלכנו לישון ויחד קמנו. ממש "קולגים" לכל דבר. האם זה פלא שמהר התחלתי לאהב אותו ואני מקוה, שגם הוא אותי.

ואז הכרתי לדעת, אחרי 15 שנה, שהספורים בילדותי, אמנם היו אמת ובגדר המציאות.

המלחמה נגמרה: למארחי אמרתי שלום ברצון. אבל "סוסי" סחט מעיני דמעות.

הקפיצה מהסוס אל טפי או לידי, למרות שהיא משתרעת על אלפיים ק"מ, ועטרים שנה, היא קטנה ביותר.

גם פה רעות וידידות לכל דבר.

הליכות משותפות אל ומן העבודה, שחות במקום עבודה, לינה תחת גג כמעט משותף, במשך שנים. בלי הבדל מעמדי, למרות שבסופו של דבר דן רחנה הם "בותני עבודה" וטפי או לידי "מקבלי עבודה". אבל בתנאים אלה כל ההבדלים במעמד נמוגים והיחס הוא מבוסס על חברות טהורה והדדית.

אנו רוצים להאמין, שדן ימצא מהר בידידו החדש אותו חבר, אותו מצא בשנים הקודמים לו.

הוֹדוּעוֹת הַמַּעֲרַכָּת

היות וביתנו מופיע פעם בשבועים, קורה שדברים מסוימים מתפרסמים באיחור ומאבדים את אקטואליותם. היו מקרים, שחברים בקשו לפרסם מאמר בעצם אותו היום, בו נשלחו כתבי היד לדפוס, ומובן שמאמריהם נאלצו "לחכות" שבועים, עד לגליון הבא, עם החברים האלה הסליחה.

כן קרה, שחברים הכניסו לתאי מאמרים, חתומים ב"חבר", "מסקיף" או בלי חתימה. כל חבר, אשר קורא מאמר, רוצה לדעת, ולפעמים צריך לדעת, "עם מי יש לו הכבוד". על כן, אין אנחנו יכולים לפרסם דברים כתובים בעילום שם.

אנו מבקשים בכל מקרה, לחתום בשם המלא, או להודיע לנו באופן נוסף את השם, ומאמריהם ימצאו פרסום בגליון הבא.

(המאמרים שמורים במערכת).

ו א ס ת ר

ל י ע ק ב

ל נ י צ ה יו א ב ו ד נ י א ל

ב ה ו ל ד

א ר נ ו ן

ש פ ע ב ר כ ו ת ל ב ב י ו ת .

א י ח ו ל י ה ח ל מ ה מ ה י ר ה

ו ש י ב ה ה ב י ת ה מ ו ק ד מ כ כ ל ה א פ ש ר

ש ל ו ח י מ ל ר ב ק ה

מ כ ל ב י ת ה ע ו ג ן .

ה א ג ד ד ה ה ו נ ג ר י ל ש ח - מ ט ב ב ו ד פ ש ט
= = = = =

5 בדצמבר 1964

למר יונגריס החביב

בהגיענו הביתה בשלום, היתי רוצה להודות טוב פעם הן בשמי, הן בסם האיגוד ההונגרי לשח-מט, עבור העזרה הרבה, שהענקתם לנו בזמן אולימפיאדה השח-מט בתל-אביב. באמת, היו בעיותינו כאשר היו, תמיד יכולנו לסמוך על התערבותך ועל התערבות עוזריך.

מקוה, שבינתיים נחת מהעמל הרב של האולימפיאדה ושוב מתעסק בהצלחה בהמשך הפרחת קבוץ העוגן. תמסור בבקשה את דרישות שלומנו הלבביים לד"ר סוגר, לכ. רעיתך וכן ליתר המכרים.

יחד עם מכתבי זה שלחתי לפי כתובתך קצת מהספרות השח-מטאית ההונגרית. מקוה, שיגיע בשלום ותוכלו להשתמש בה.

עוד פעם מאחל לכל מכרי התל אביביים הרבה בריאות ואושר.

בברכת שח-מטאי-חברי

ד"ר פלוריאן טיבור
מזכיר ראשי.

מ ר
- - -

א. אהרון ברוידה, חברה של חיה, הגיע אלינו מכפר מנחם לתקופת התארחות.
ב ר ו ר ה ב א .

*

א. אליפות שח-מט, מתנהלת בקיבוץ בהסתתפות 14 חברים.

*

א. במשחק חוזר נצחנו הפעם את אנד נתניה, בפינג-פונג.

*†

בימים אלה קראנו בעתונות על מותו הטרגי של אברהם צפתי, שנורה ע"י הירדנים בניסיונו לעבור את הגבול בעקבה. בזכרנו שצפתי נשלח אלינו לפני כ-14 שנים ע"י מוסדות הקליטה לגרעין הפרסי שלנו. לא קבלנו אותו למסגרת הזאת, לאחר שהוברר לנו זהותו, כמתנקש בן-גוריון. ("האיש עם הסטן"). צפתי כבר אז לא היה שפוי בדעתו והיו לו תכניות גרנדיוזיות על הקמת מרכז עולמי כללי בירושלים.

*

חברי "רימון" שלחו תרומה של 100 ל"י לחברם לשעבר מ א י ר שעבר נתוח מסובך וקשה, בו הועברה לגופו כלית אמו.

*

רבים קראו בעתונים על הנער שקבל כליה מאמו וניצל ע"י ביתוח של שתילת כליה זרה, שהוא ראשון מסוגו בארץ, אך מעטים ידעו שהנער הזה התחנך אצלנו. כמובן, ש"רימון" ידעו זאת ואף יצאו לעזרת חברם לשעבר ומספחתו. כל הכבוד לאם, כה לחי ל"רימון" - ובריאות מלאה למאיר !.

*